

Jacek Reyniak

Zator, st. 2, gm. loco, woj. bielskie,
AZP 104-51/2

Informator Archeologiczny : badania 27, 104

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop II krótszym bokiem na metrze czwartym przylegał do ściany południowej muru wystającego z obniżenia terenu znajdującego się na południe od budynku Zagórze 37. Mur zbudowany jest z drobnych kamieni wapiennych na zaprawie wapiennej (fragm. muru widoczne w górnych partiach wykopu i dole). Jest on bardzo zniszczony, kamienie odłączają się od spoiwa. Materiał zabytkowy w obu wykopach datuje je na XIV–XVII w. w stropowych częściach warstwy. Obiekt murowany nie został szczegółowo rozpoznany ze względu na sprzeciw właścicielki posesji. W wykopie u podstawy cypla nie stwierdzono warstwy kulturowej ani materiału zabytkowego.

Badania będą kontynuowane po wykupieniu obiektu przez inwestora budowy zbiornika wodnego w Świnnej Porębie.

Zator, st. 2
gm. loco, woj. bielskie
AZP 104-51/2

Wojewódzki Konserwator Zabytków
 Archeologicznych w Bielsku-Białej

Badania prowadził mgr Jacek Rejniak. Pierwszy sezon badań. Średniowieczny, miejski system obronny — wał i fosa.

Wykonano 3 wykopy o łącznej powierzchni 23 m². Dwa z nich obejmowały obronny wał ziemny, jeden — fosę. Uzyskano przekrój poprzeczny wału oraz fosy miejskiej, pozwalające określić ich konstrukcję oraz chronologię. W wykopach nie uchwycono reliktyw miejskich murów obronnych, wzmiankowanych w przekazach historycznych.

Pozyskany materiał zabytkowy pozwala datować te konstrukcje na schyłek XIV w. Badania będą kontynuowane.

Zawichost, kościół p. w. Wniebowstąpienia NMP, woj. tarnobrzskie — patrz: okres nowożytny
Zgłowiączka, gm. Lubraniec, woj. wrocławskie — patrz: wczesne średniowiecze
Zielona Góra, st. 18 — patrz: okres nowożytny

Żary, st. 50, plac Łużycki
gm. loco, woj. zielonogórskie
AZP 68-10/31

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Jerzy T. Nowiński. Finansowane przez Urząd Miasta Żary. Pierwszy (ostatni) sezon badań. Fosa miejska i przeprawa mostowa z XIII–XIX w.

Stanowisko zlokalizowane jest we wschodniej części miasta, w odległości ok. 40 m na wschód od murów miejskich, na dużym nie zabudowanym placu.

W trakcie nadzoru archeologicznego prowadzonego przez Muzeum od wczesnej wiosny 1993 r. ustalono przebieg wschodniego skraju fosy miejskiej, który mocowały pionowo bite pale rozstawione co 0,8–2,3 m. W centralnej części wykopu pod kolektor ściekowy stwierdzono występowanie nieokreślonej konstrukcji drewnianej, w wyniku czego Wojewódzki Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze wstrzymał roboty ziemne i zobligował inwestora do sfinansowania ratowniczych badań archeologicznych.

Prace prowadzono od 14.07 do 13.08.1993 r. w wykopie badawczym o wymiarach 12,1 x 1,6–2,2 m. W ramach wykopu wystąpiło kilka układów konstrukcji drewnianych. W części południowej odsłonięto 5 nałożonych na siebie półokrągłaków, z których najwyższy zalegał na głębokości ok. 155 cm poniżej poziomu jezdni. Tworzyły one rodzaj „ściany” o wysokości ok. 95 cm i długości ok. 2,7 m. Od północy sąsiedował z nimi kolejny układ